

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
E-mail: ldc@kfst.dk og SAA@kfst.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTION@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 21/03708-2

21. JANUAR 2022

HØRINGSSVAR OVER UDKAST TIL LOV OM REGULERING AF SOCIALE MEDIER

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har ved e-mail af 20. december 2021 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til lov om regulering af sociale medier.

I høringsvaret har instituttet valgt at fokusere på følgende seks hovedproblematikker:

1. Risiko for overregulering.
2. Sociale mediers indholdsmoderation.
3. Manglende klagemuligheder.
4. Uklart anvendelsesområde.
5. Massemedier ikke omfattet.
6. En effektiv retshåndhævelse.

Instituttet indleder med at sammenfatte sine væsentligste bemærkninger:

SAMMENFATNING

Med lovudkastet foreslår Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at indføre en ny lov, som blandt andet skal regulere visse kommunikationsplatforme, gruppebeskedstjenester, datingstjenester og gamingtjenesters indholdsmoderation. Lovudkastet har som sit primære formål at sikre, at der ikke er ulovligt indhold på disse platforme og tjenester.

Instituttet finder det positivt, at regeringen med lovudkastet vil styrke indsatsen mod ulovligt indhold på blandt andet sociale medier, skabe større transparens om en tjenesteudbyders indholdsmoderation, opstille krav i forhold til klageprocedurer og vejledning af brugere ved anmeldelse af indhold, samt indføre tilsyn med, at tjenesteudbydere lever op til de foreslåede regler på området.

Risiko for overregulering

I lovudkastet foreslås det, at tjenesteudbyderen efter modtagelse af en anmeldelse om ulovligt indhold skal træffe afgørelse om at fjerne, blokere eller fastholde det anmeldte indhold (lovudkastets § 5). Denne afgørelse skal som udgangspunkt træffes inden for 24 timer – ellers kan tjenesteudbyderen få en bøde.

Tjenesteudbyderne vil skulle afgøre ulovligheden af meget store mængder indhold, uden at der gælder de retsgarantier og den ytringsfrihedsbeskyttelse, som staten er forpligtet til at sikre. Ikke mindst fordi udbyderne skal foretage vurderingen af, om indhold er ulovligt samt fjerne det med kort tidsfrist og med risiko for økonomisk sanktion. Der er således et incitament til at fjerne indhold hurtigt, men intet incitament til at sikre beskyttelse af ytringsfriheden.

Instituttet er af den overbevisning, at de foreslåede regler efter § 5 kun skal finde anvendelse på klart ulovligt indhold. Dette for så vidt muligt at undgå, at indhold fjernes af tjenesteudbydere for at være på den sikre side til skade for ytringsfriheden.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ændrer den foreslåede § 5, så det kun er klart ulovligt indhold, som er omfattet.

Sociale mediers indholdsmoderation

I lovudkastet foreslås det, at tjenesteudbyderen skal udarbejde en rapport til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og offentliggøre rapporten på sit websted. Rapporten skal indeholde en række oplysninger om udbyderens indholdsmoderation og behandling af anmeldelser

På trods af, at lovudkastet anerkender den væsentlige rolle de sociale medier spiller for den offentlige samtale samt hensynet til ytringsfriheden, indeholder udkastet ingen krav om, at tjenesteudbyderes afrapportering efter § 8 skal indeholde en beskrivelse af, hvilke konsekvenser deres moderationspraksis har for ytringsfriheden.

Instituttet ønsker at gøre opmærksom på, at de sociale medier i praksis spiller en meget væsentlig rolle for den offentlige samtale og dermed også for borgernes mulighed for at udøve deres ytrings- og informationsfrihed. Derfor anbefaler også Ytringsfrihedskommissionen

og FN's specialrapportør for ytringsfrihed, at hensynet til ytringsfrihed skal afspejles i de sociale mediers indholdsmoderation.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indsætter et krav om, at tjenesteudbyders afrapportering efter den foreslåede § 8 skal indeholde en beskrivelse af, hvilke konsekvenser deres moderationspraksis har for ytringsfriheden.

Manglende klagemuligheder

I lovudkastet foreslås det, at der skal kunne klages over de processuelle krav, som lovudkastet indeholder. Det drejer sig om mangler ved anmeldelsesproceduren, mangler ved efterprøvelsesproceduren, mangler ved overholdelse af tidsfristerne og mangler i de oplysninger, som tjenesteudbyderen er forpligtet til at afgive i forbindelse med sin afgørelse af, om indhold skal fjernes, blokeres eller fastholdes.

En klager har ikke ret til at få prøvet, om det var rigtigt eller forkert, at indhold blev fjernet eller ikke blev fjernet. Instituttet bemærker, at det således ikke foreslås i lovudkastet, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal kunne tage stilling til, om anmeldt indhold er omfattet af lovudkastets definition af ulovligt indhold, og dermed skal fjernes eller blokeres i overensstemmelse med de foreslåede regler.

Instituttet anbefaler, at der etableres et uafhængigt nævn med en dommer som formand, der – også af egen drift - kan vurdere konkrete og principielle sager om hvilken type indhold, der skal fjernes eller blive efter lovudkastets § 5. Borgere bør have adgang til at klage til det uafhængige nævn for at styrke kontrollen med tjenesteudbydernes materielle vurdering af ulovligt indhold og dermed øge beskyttelsen af borgernes retssikkerhed og ytringsfrihed. Samtidig kan nævnet via principielle sager være med til at skabe større klarhed over grænserne for indholdsmoderation, herunder fællesskabsregler, for tjenesteudbydere og borgere.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen etablerer et uafhængigt dansk nævn med en dommer som formand, der af egen drift kan vurdere konkrete og principielle sager om indhold efter den foreslåede § 5, og som borgere har klageadgang til.

1. RISIKO FOR OVERREGULERING

Efter den foreslåede § 5, stk. 1, skal tjenesteudbyderen efter modtagelse af en anmeldelse om ulovligt indhold træffe afgørelse om

at fjerne, blokere eller fastholde det anmeldte indhold. Afgørelsen skal baseres på en vurdering af, om der er tale om ulovligt indhold. Det fremgår af lovudkastet, at "ulovligt indhold" skal defineres bredt og omfatte alt indhold, som er ulovligt efter til enhver tid gældende ret (de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.1.2.).

Det foreslås efter samme bestemmelse, at tjenesteudbyderens afgørelse som udgangspunkt skal træffes inden for 24 timer, hvis det kan ske uden nærmere undersøgelse. Hvis det dog ikke kan ske uden nærmere undersøgelse, kan afgørelsen træffes op til 7 dage efter, eller op til 14 dage efter, hvis blandt andet det anmeldte indholds kompleksitet, længde eller sprog kræver længere tid til at foretage vurderingen af, om indholdet er ulovligt efter gældende ret. "Uden nærmere undersøgelse" skal forstås som, at indholdets lovlighed med rimelighed kan identificeres og vurderes af en påpasselig erhvervsdrivende (de specielle bemærkninger til § 5).

Instituttet har flere gange problematiseret, at sociale medier vil skulle afgøre ulovligheden af meget store mængder indhold, uden at der gælder de retsgarantier og den ytringsfrihedsbeskyttelse, som staten er forpligtet til at sikre.¹ Efter menneskeretten skal en stat således leve op til betingelser som lovlighed, et legitimt formål og nødvendighed (proportionalitet) for at kunne foretage indgreb i ytringsfriheden.²

Efter lovudkastet pålægges private tjenesteudbydere at vurdere ulovligheden af meget store mængder indhold, som kan udgøre overtrædelser af straffelov, markedsføringslov, ophavsretslov med videre. Hvis denne vurdering af ulovligheden af konkret indhold blev foretaget af en offentlig myndighed, ville myndigheden have en forpligtelse til at sikre, at indgrebet (fjernelse af indhold) levede op til ytringsfrihedens krav om lovlighed, legitimt formål og nødvendighed (proportionalitet). Når en stat pålægger virksomheder at fjerne ulovligt indhold og sanktionerer undladelse heraf, beder den virksomheden om at gribe ind på statens vegne. Det er i den forbindelse statens ansvar at

¹ Se eksempelvis instituttets policy brief fra marts 2021 om beskyttelse af ytringsfriheden når sociale medier fjerner indhold. Tilgængelig på: <https://menneskeret.dk/udgivelser/beskyttelse-ytringsfriheden-naar-sociale-medier-fjerner-indhold>; Institut for Menneskerettigheder, Techgiganterne, ytringsfriheden og privatlivet, 2020. Tilgængelig på: <https://menneskeret.dk/udgivelser/tech-giganterne-ytringsfriheden-privatlivet>.

² Se eksempelvis Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10, stk. 2, og FN's Konvention om Borgerlige og Politiske rettigheders artikel 19.

sikre, at loven administreres under respekt for ytrings- og informationsfriheden.³

Tjenesteudbydere skal efter lovudkastet foretage vurderingen af, om indhold er ulovligt samt fjerne det med kort tidsfrist og med risiko for økonomisk sanktion. Der er således et incitament til at fjerne indhold hurtigt, men intet incitament til at sikre beskyttelse af ytringsfriheden. Denne risiko for overregulering er dokumenteret i flere undersøgelser.⁴ Institutet er derfor af den overbevisning, at de foreslåede regler efter § 5 kun skal finde anvendelse på klart ulovligt indhold. Dette for så vidt muligt at undgå, at indhold fjernes af tjenesteudbydere for at være på den sikre side til skade for ytringsfriheden ved usikkerhed om, hvorvidt der er tale om ulovligt indhold, og dermed for at undgå at få en bøde.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ændrer den foreslåede § 5, så det kun er klart ulovligt indhold, som er omfattet.

2. SOCIALE MEDIERS INDHOLDSMODERATION

Efter den foreslåede § 8, skal tjenesteudbyderen udarbejde en rapport til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og offentliggøre rapporten på sit websted. Rapporten skal indeholde en række oplysninger om udbyderens indholdsmoderation og behandling af anmeldelser. Det inkluderer blandt andet en beskrivelse af, hvilke indsatser tjenesteudbyderen gør for at forhindre ulovligt indhold på sin platform eller tjeneste, og en beskrivelse af de interne beslutningskriterier, som tjenesteudbyderen lægger til grund for sin afgørelse efter § 5.

Ytringsfriheden påvirkes ikke kun af de sociale mediers ansvar for ulovligt indhold men også af den indholdsmoderation, som de sociale medier foretager med udgangspunkt i deres egne fælleskabsregler. Hertil kommer de sociale mediers udvælgelse af, hvilket indhold den enkelte præsenteres for eller har mulighed for at tilgå.

³ Justitsministeriet, Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark: Betænkning afgivet af Ytringsfrihedskommissionen, betænkning nr. 1573, del 2, side 640. For en nærmere gennemgang af de menneskeretlige forpligtelser se Institut for Menneskerettigheder, Techgiganterne, ytringsfriheden og privatlivet, 2020, afsnit 5.1. Tilgængelig på: <https://menneskeret.dk/udgivelser/tech-giganterne-ytringsfriheden-privatlivet>.

⁴ For en oversigt over studier se the Center for Internet and Society ved Stanford Universitet, Empirical evidence of "over-removal" by internet companies under intermediary liability laws. Tilgængelig på: <http://cyberlaw.stanford.edu/blog/2015/10/empirical-evidence-over-removal-internet-companies-under-intermediary-liability-laws>.

Fællesskabsregler er de sociale mediers vilkår og betingelser for indhold på deres platforme, som i princippet er uafhængige af, om indlæggene er lovlige efter national ret. Da tjenesteudbydere er private virksomheder, udgør deres fjernelse af indhold efter fællesskabsregler ikke formelt set et indgreb i ytringsfriheden. Instituttet ønsker dog at gøre opmærksom på, at de sociale medier i praksis spiller en meget væsentlig rolle for den offentlige samtale og dermed også for borgernes mulighed for at udøve deres ytrings- og informationsfrihed.

Som Ytringsfrihedskommissionen anbefaler, bør hensynet til ytringsfriheden afspejles i de sociale mediers indholdsmoderation. Kommissionen henviser blandt andet til FN's specialrapportør for ytringsfriheds rapport om sociale medier.⁵ Specialrapportøren anbefaler, at sociale medier med videre skal foretage menneskeretlige konsekvensanalyser. Specialrapportøren anbefaler desuden, at virksomhederne bag platformene indfører og anvender FN's retningslinjer for menneskerettigheder og erhvervsliv, såvel som industrispecifikke retningslinjer udviklet af civilsamfundet samt internationale erhvervs- og interesseorganisationer, som udgangspunkt for deres aktiviteter.⁶

På trods af, at lovudkastet anerkender den væsentlige rolle de sociale medier spiller for den offentlige samtale, samt hensynet til ytringsfriheden, indeholder udkastet ingen krav om, at tjenesteudbyderes afrapportering efter § 8 skal indeholde en beskrivelse af, hvilke konsekvenser deres moderationspraksis har for ytringsfriheden.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indsætter et krav om, at tjenesteudbyders afrapportering efter den foreslåede § 8 skal indeholde en

⁵ Justitsministeriet, Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark: Betænkning afgivet af Ytringsfrihedskommissionen, betænkning nr. 1573, del 2, side 665.

⁶ FN's Menneskerettighedsråd, Report of the Special Rapporteur on the promotion and protection of the right to freedom of opinion and expression, A7HRC/38/35, 6. april 2018, pr. 70. Institut for Menneskerettigheder har udviklet vejledning specifikt til konsekvensanalyser af digitale produkter, projekter eller tjenesteydelser i tæt dialog med virksomheder, forskere og civilsamfund. Tilgængelig på: <https://www.humanrights.dk/projects/human-rights-impact-assessment-digital-activities>.

beskrivelse af, hvilke konsekvenser deres moderationspraksis har for ytringsfriheden.

3. MANGLENDE KLAGEMULIGHEDER

Efter den foreslåede § 13 vil erhvervsministeren fastsætte regler om, at der skal kunne klages over de processuelle krav, som er indeholdt i de foreslåede bestemmelser §§ 4-7. Det drejer sig således om mangler ved anmeldelsesproceduren, mangler ved efterprøvelsesproceduren, mangler ved overholdelse af tidsfristerne og mangler i de oplysninger, som tjenesteudbyderen er forpligtet til at afgive i forbindelse med sin afgørelse af, om indhold skal fjernes, blokeres eller fastholdes. Det foreslås desuden, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal have en prioriteringsadgang. Det betyder, at klagerne ikke har en ret til at få deres sag behandlet, herunder individuelt behandlet (de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.1.2.).

Instituttet bemærker, at det i lovudkastet ikke foreslås, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal kunne tage stilling til, om anmeldt indhold er omfattet af lovudkastets definition af ulovligt indhold, og dermed skal fjernes eller blokeres i overensstemmelse med de foreslåede regler. Det er dermed kun mangler ved en tjenesteudbyders efterlevelse af lovudkastets processuelle krav, som brugere kan klage over.

Instituttet anbefaler, at der etableres et uafhængigt nævn med en dommer som formand, som – også af egen drift - kan vurdere konkrete og principielle sager om, hvilken type indhold der skal fjernes eller blive. Borgerne bør have adgang til at klage til det uafhængige nævn for at styrke kontrollen med tjenesteudbydernes materielle vurdering af ulovligt indhold og dermed øge beskyttelsen af borgernes retssikkerhed og ytringsfrihed. Samtidig kan nævnet via principielle sager være med til at skabe større klarhed over grænserne for indholdsmoderation, herunder fællesskabsregler, for tjenesteudbydere og borgere.

Hvis Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen følger instituttets anbefaling ovenfor om at ændre den foreslåede § 5, så det kun er klart ulovligt indhold, som er omfattet, kan styrelsen eventuelt også lade det være op til det uafhængige nævn at vurdere, om øvrigt indhold – der ikke er klart ulovligt - er ulovligt og burde være fjernet. Dette kan efter instituttets opfattelse være med til at sikre en effektiv gennemførelse af lovgivningen og forebygge overimplementering fra tjenesteudbydernes side til skade for ytringsfriheden.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen etablerer et uafhængigt dansk nævn med en

dommer som formand, der af egen drift kan vurdere konkrete og principielle sager om indhold efter den foreslåede § 5, og som borgere har klageadgang til.

4. UKLART ANVENDELSESOMRÅDE

Det fremgår af lovbemærkningerne, at online kommunikation via direkte beskeder, hvor afsenderen har forudbestemt modtagerkredsen, ikke er omfattet af lovudkastet. Derudover er tjenesteudbydere af en kommunikationsplatform ikke omfattet af forpligtelserne efter de foreslåede bestemmelser §§ 4-7, hvis der er tale om anmeldelser vedrørende lukkede grupper, som tillader under 5000 brugere på deres kommunikationsplatform. Gruppebeskedstjenester, der tillader et deltagerantal på under 5000, er heller ikke omfattet. Grænsesætningen er baseret på hensynet til privatlivets fred og hensynet til, at afsenderen og modtageren ved individuel kommunikation har en berettiget forventning om, at de ytrer sig i et privat og lukket rum (de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.1.2.).

Instituttet anerkender, at det er vigtigt at beskytte retten til privatliv og ytringsfrihed – også i privat rum. Det er dog efter instituttets vurdering uklart, hvilke lukkede grupper og gruppebeskedstjenester, der i praksis vil være omfattet af lovudkastet, hvis der skal være adgang for over 5000 deltagere, før reglerne finder anvendelse. Dette især når et af hovedformålene med loven er at fremme beskyttelsen mod ulovligt indhold, som der er set flere eksempler på deles i netop lukkede grupper og gruppebeskedstjenester på sociale medieplatforme.

Efter instituttets vurdering er det uklart, hvorfor gaming- og datingtjenester er omfattet, mens individuelle kommunikationstjenester ikke er det. Det fremgår af lovbemærkningerne, at grunden til dette er, at gaming- og datingtjenester ofte initieres mellem parter, som ikke kender hinanden på forhånd (de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.1.2.). Instituttet ønsker dog at bemærke, at det samme forhold kan siges om eksempelvis kommunikationstjenesterne Facebook Messenger, Zoom, WhatsApp og Snapchat. Instituttet finder det også uklart, hvorfor der ikke skal tages det samme hensyn til privatlivets fred og brugernes berettigede forventning om, at de ytrer sig i et privat og lukket rum ved anvendelse af gaming- og datingtjenester.

Det er efter instituttets vurdering særdeles vigtigt, at det i lovbemærkningerne eksemplificeres og præciseres, hvilke tjenester der vil være omfattet og undtaget reglerne, herunder om eksempelvis Facebook Messenger, WhatsApp, Snapchat og Zoom er omfattet. Det

skal være med til at sikre en klar retstilstand for borgerne, som skal have mulighed for at forudse, om de tjenester de anvender, er underlagt de foreslåede regler om blandt andet anmeldelse af indhold.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i lovbemærkningerne præciserer og eksemplificerer, hvilke tjenester der er omfattet og undtaget loven.

5. MASSEMEDIER IKKE OMFATTET

Efter den foreslåede § 2, stk. 8, er indhold fra massemedier i medieansvarsloven ikke omfattet af lovudkastet, i det omfang massemediet og indholdet herfra er underlagt et redaktionelt ansvar i medfør af medieansvarsloven. Det betyder, at aviser og tv-stationers sider på sociale medier og kommentarsporet til opslag på disse, ikke vil være omfattet af de forpligtelser, som tjenesteudbydere skal leve op til i forhold til at fjerne eller blokere ulovligt indhold. Det fremgår af lovbemærkningerne, at det skyldes, at Erhvervsministeriet vurderer, at der ellers ville være tale om unødvendig dobbeltregulering (de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.1.2.).

Instituttet bemærker, at praksis fra Pressenævnet viser, at såkaldt uredigeret indhold ikke er omfattet af medieansvarsloven.⁷ I september 2018 vurderede nævnet eksempelvis, at kommentarfunktionen til opslag på DR Nyheders Facebookside ikke var omfattet af loven. Nævnet vurderede også, at redaktionens efterfølgende sletning af kommentarer ikke indebærer, at der er foretaget en sådan redigering, at forholdet falder ind under medieansvarslovens område af den grund.⁸ Samme synspunkt fremgår ligeledes af Dansk Journalistforbund og Danske Mediers vejledning til de presseetiske regler.⁹

Instituttet udgav i 2017 en undersøgelse med fokus på omfanget og karakteren af hadefulde ytringer fremsat i kommentarsporene på DR Nyheder og TV2 Nyhedernes Facebooksider. Undersøgelsen fandt, at hver syvende kommentar der blev indsamlet, havde et hadefuldt indhold og var rettet mod personers politiske holdning, etnicitet, religion eller køn. På baggrund af en spørgeskemaundersøgelse blandt

⁷ Institut for Menneskerettigheder, Demokratisk deltagelse på Facebook, 2019, side 68f. Tilgængelig på: <https://menneskeret.dk/udgivelser/demokratisk-deltagelse-paa-facebook>.

⁸ Sagsnummer 2018-80-0170.

⁹ Dansk Journalistforbund og Danske Medier, GUIDE presseetiske regler, 2013, side 8. Tilgængelig på: <https://journalistforbundet.dk/guide-til-de-presseetiske-regler>.

Facebook-brugere viste undersøgelsen også, at den hårde tone afholder godt halvdelen af brugerne fra at udtrykke deres mening og deltage i debatten.¹⁰

I 2020 foretog den juridiske tænketank Justitia desuden en undersøgelse, der viste, at et stort antal strafbare kommentarer stod tilbage, på trods af sletning af kommentarer på fem danske nyhedsmediers Facebooksider. Justitia vurderede, at der for hver strafbar kommentar der slettes, står tre-fire strafbare kommentarer tilbage, der ikke bliver slettet.¹¹

Det er instituttets vurdering, at også kommentarer til massemediers opslag på sociale medier bør være omfattet for at opnå et af hovedformålene med loven, nemlig at fremme beskyttelsen mod ulovligt indhold på sociale medieplatforme.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ændrer lovudkastet, så også kommentarer til massemediers opslag på tjenesteudbydernes platforme omfattes af de foreslåede regler.

6. EN EFFEKTIV RETSHÅNDHÆVELSE

Tjenesteudbydere kan allerede i dag ansvarliggøres for ulovligt indhold på deres platforme efter e-handelslovens § 16, hvis de bliver gjort bekendte med indholdets eksistens. Det er dog uklart, hvad rækkevidden af dette ansvar er i praksis. Det er ligeledes uklart, under hvilke omstændigheder et socialt medie kan ifalde medvirkensansvar efter erstatnings- og strafferetten. Instituttet har derfor anbefalet, at anklagemyndigheden prøver sager mod sociale medier ved domstolene for at klargøre, hvor grænserne for disse mediers ansvar for ulovligt indhold på deres platforme går i tilfælde af en konkret anmeldelse.

Ytringsfrihedskommissionen anbefaler også et skærpet fokus på retshåndhævelse og retsforfølgning af grove overtrædelser af ytringsfrihedens grænser online. Kommissionen har udtalt, at den

¹⁰ Institut for Menneskerettigheder, Hadefulde ytringer i den offentlige online debat, 2017. Tilgængelig på:

<https://menneskeret.dk/udgivelser/hadefulde-ytringer-paa-facebook>.

¹¹ Justitia, Rapport: Digital ytringsfrihed og sociale medier, 2020.

Tilgængelig på: <http://justitia-int.org/digital-ytringsfrihed-og-sociale-medier/>.

finder den nuværende situation med manglende retsforfølgelse uacceptabel.¹²

Instituttet bemærker, at det ikke fremgår af lovudkastet, hvordan en effektiv retshåndhævelse af de foreslåede regler sikres. Det fremgår således ikke, om tjenesteudbydere har en pligt til at anmelde ulovligt indhold til politiet, når de får kendskab dertil. Indførelsen af en sådan rapporteringspligt kan efter instituttets opfattelse være med til at sikre netop en effektiv efterforskning og retshåndhævelse til gavn for retssikkerheden for det enkelte offer.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen overvejer at indføre en rapporteringspligt for de omfattede tjenesteudbydere, hvis udbyderne får kendskab til klart ulovligt indhold på deres platforme.

Der henvises til styrelsens sagsnummer 21/10976-2.

Med venlig hilsen

Louise Holck

DIREKTØR

¹² Justitsministeriet, Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark: Betænkning afgivet af Ytringsfrihedskommissionen, betænkning nr. 1573, del 2, side 657.